

noget indeklemmt, at det muligvis ikke er af særlig god Beskaffenhed, og at det er ønskeligt for Silkeborg Kommune at erhverve dette Areal tillige med Opsynsmandsstedets Jorder, skal jeg heller ikke sætte mig derimod. Jeg tror dog, det vilde være heldigt, om Sagen blev lidt nærmere undersøgt, og at der i hvert Fald blev skaffet Oplysning til Veje om dette Skovareals Beskaffenhed. De paagældende 13 Tønder Land er ansatte til en Købesum af 300 Kr. pr. Td. Land eller 3,900 Kr. i alt. Nu ved jeg ikke, hvor vidt det er tilstrækkeligt. Det maa jo være et daarligt Skovareal og Engstykke, naar det er ansat til ca. 300 Kr. pr. Td. Land. At Ministeriet kan faa en højere Pris for Opsynsmandsjorden, end Ejendomsskyldvurderingen andrager, er naturligt nok, thi den ligger jo nær ind imod Silkeborg By, og denne vil ifølge de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, købe Opsynsmandsjorden for 13,500 Kr., hvilket er 1,500 Kr. højere end Ejendomsskyldvurderingen. Jeg har i øvrigt ikke noget imod, at Lovforslaget faar en hurtig Behandling. Med disse Ord skal jeg anbefale det, idet jeg dog foreslaar, at Sagen bliver undersøgt nærmere i et Udvalg.

Jacob Christensen: Ved dette Lovforslags Forelæggelse udtalte Landbrugsministeren blandt andet, at naar Staten endelig skal afhænde et saadant Opsynsmandssted, ser den hellere, at det købes af en Kommune end af private. Denne Udtalelse kan jeg i et og alt give min Tilslutning. Men det er dog muligt, at der burde staa i Lovforslaget, at Arealet skal afhændes til Kommunen; det er maaske ikke nødvendigt, men jeg kan altsaa give Lovforslaget min fulde Tilslutning, hvis Arealet, for saa vidt det skal sælges, bliver solgt til Kommunen.

Som ærede Medlemmer vil have set af Lovforslaget og Motiverne, er dets Fremkomst foranlediget af Loven af 1. April 1913 om Afhændelse af Opsynsmandsstedet Lysbrohus. Da dette skulde sælges, og Staten averterede offentlig Auktion, blev det nødvendigt for Silkeborg Kommune at gribe ind. Den ærede foregaaende Taler (Nørhave) sagde, at han overhovedet ikke var stærkt stemt for at sælge af Statskovene, men at her dog maaske var et Tilfælde, hvor det maatte tilraades, idet han havde Indtryk af, at dette Skovstykke laa indeklemmt. Det er saa langt fra Tilfældet, at dette Skovstykke og Opsynsmandsstedets Jord overhovedet danner en naturlig Afslutning paa det Stykke Stats-

skov, som grænser dertil, idet det afgrænses med Sø paa de to Sider og et Aaløb paa den tredje Side, saaledes at Statskovenes Besiddelse, naar dette Opsynsmandssted bevares som Statsejendom, faar en naturlig Begrænsning. Det vil man derimod ødelægge ved at sælge det, idet man saa ikke vil faa den naturlige Grænse, man nu har mellem Kommunens og Statens Besiddelser. Jeg kan i øvrigt om denne Handel sige, at naar Kommunen har tilbudt at købe Jorden, skete det allerede, før Auktionen blev afholdt, men dog paa et saa sent Tidspunkt, at Landbrugsministeren ikke mente at kunne aflyse Auktionen. Auktionen blev altsaa afholdt, og private Folk mødte, fordi de mente, at her bød sig en gunstig Lejlighed til privat Spekulation med Jord, der laa i Silkeborgs Nærhed eller i hvert Fald ikke saa langt fra Silkeborg, i Landdistriktet, hvor Skatteprocenten er $\frac{1}{3}$ lavere end i selve Silkeborg, Spekulation med Jord, der laa saa langt udenfor Byen, at Byens Sundheds og Bygningsvedtægt o. s. v. ikke kunde virke overfor den Bebyggelse, som der skulde finde Sted. Altsaa man fandt, at her var et Sted, hvor privat Spekulation udmærket kunde trives, og Planen var da, at der skulde finde Udstykning Sted og opføres et helt Bykvarter derude. Det er rimeligt, at Silkeborg Byraad blev opskræmt ved at opdage, at noget saadant var under Opsejling, idet Kommunen vilde faa alle Udgifter til Forsørgelsesvæsen, Skolevæsen o. s. v., som maatte blive Følgen af, at der derude vilde blive opført et stort Kvarter. Byraadet rettede derfor en Henvendelse til Landbrugsministeriet om at faa Jorden, uden at den gik til Auktion. Det kunde altsaa ikke lade sig gøre, Auktionen blev afholdt, og der var derfor ikke andet for Kommunen at gøre, for saa vidt den vilde forhindre, at private fik Jorden, end at gaa til Landbrugsministeriet med et Overbud paa det stedfundne Auktionsbud, og paa det Grundlag er det altsaa, at Landbrugsministeriet har fremsat det foreliggende Lovforslag.

Men samtidig med, at Kommunen indgik til Landbrugsministeriet med dette Bud, gjorde man den Forestilling, at det dog var ganske urimeligt i den Grad at lade haant om den naturlige Grænselinie derude, at Staten vilde sælge Opsynsmandsstedet, men vilde forbeholde sig det lillebitte Skovareal, der laa bag Stedet mod Søen, saaledes at Staten fik en Kile af Skov bag om Kommunens Besiddelse, hvorved Grænselinien vilde blive ganske abnorm. Man henstillede derfor, for saa vidt Kommunen